

Проповед на Неделя шеста след Петдесетница

Братя и сестри,

Преди да извърши велико чудо над един разслаблен, Господ Иисус Христос казва: **"Чедо, прощават ти се греховете"**. И след това прощение - дело на Всепрощаващия Спасител на света следва и поразителното изцеление.

Еврейските законоучители не разбират, че пред тях е Божият Син, Единородният на Отца, Второто лице на Света Троица. Не разбират, че пред тях е не обикновен чудотворец, а Богочовекът Христос и затова думите за прощение на греха приемат за богохулство.

Защо? Защото само Бог прощава греховете. А те не разбират, че Бог е пред тях, Въплътен за спасението на всички. И тази чудна божествена власт на прощение на грехове нашият Господ Иисус Христос възлага и на Своите ученици - апостолите, а чрез тях и на всички апостолски приемници, та чак до сегашните йерархически лица на Православната, т.е. Христовата църква. Нека не забравяме, че Христос казва на апостолите: **"Каквото свържете на земята, ще бъде свързано на небето, каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата"**.

Тази чудна божествена власт свещенослужителите разпореждат чрез действието на Светия Дух в тайнство Изповед.

И колко е важно прощението на греховете личи от това, че Господ първо прощава греховете на разслаблени, изцелява душата му, а после го изцелява и телесно.

За съжаление, ние, днешните християни, пристъпваме формално към изповедта, нямаме съкрушение и искрено покаяние, ние сме "топлохладни" и безчувствени, мислим за себе си като за добри хора, които не са направили нищо кой знае колко лошо. Далече сме от молитвата до кървава пот и покаянието, което избелва отново кръщелната ни одежда. Може дори да дойдат и хора, които казват, че няма какво да изповядват.

Колко лъжлива е тази представа за самите нас! И колко малко се познаваме! Колко неопитни сме в битката за спасението на собствената си душа, която е най-важното дело на света.

Да се молим, братя и сестри, за искрено покаяние - покаянието на митаря, блудницата и благоразумния разбойник. Да се молим Бог да разтопи вледенените ни от безчувствие сърца. Та да пристъпваме към Изповед и Причастие, оросени с покаяните сълзи, както в древност бе оросено Гедеоновото руно.

Днес е началото на Богородичния пост - време благодатно за делото на нашето

спасение. Да се потрудим по мярата на силите си, здравите - повече, болните със смекчен пост, знаейки че болестта замества поста, но всички със съкрушение, припомняне на греховете, които трябва да изкажем и с Божия помощ да прекратим.

Да молим Господ и Майката Божия, чийто празник очакваме, да ни напътстват в истински духовен живот, далеч от лицемерие, показност, суета и мними добродетели.

Времето е кратко. Съда Божий приближава. Ако приемем със сърцето си това, което знаем с ума - че сме преходни като полски цвят, ще ни бъде леко да се покаем истински и да се подготвим за среща с Христа.

Амин!

2021 г.